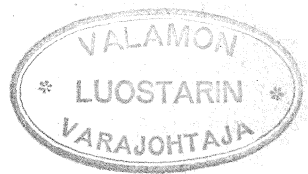

HAUTAUSTOIMITUS

NELIÄÄNISESTI

Изданіе Святѣйшаго Правительствующаго Синода

Painettu Jyväskylässä 1913
Sydän-Suomen kirjapainossa

I. Maallikon hautaus.

Litaania.

Pappi: Kiitetty olkoon Jumalamme . . .

Läsnäolijat: Amen. Pyhä Jumala . . . Kaikkein pyhin
Kolminaisuus . . . Isä meidän . . .

Pappi: Sillä sinun . . .

Veisaajat:

A - men. Saata, o Vapahtaja, sinun ^{palvelijaisi} palvelijasi

sie-lut }
sie-lu } le - - poon edesmenneitten vanhurskasten

henkien kans - sa ja kätke ^{heidät} } hänet } autuaalliseen

elämään Sinun tykönäsi, o ihmisiä ra-kas-ta - va!

Si-nun lepoosi, o Her - - ra, jossa kaikki sinun

pyhäsi le - pää - vät, saata myös sinun ^{{ palvelijaisi} palvelijasi

sielut, }
sielu, } sillä Sinä olet ainoa, joka ihmisiä ra-kas-tat.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hen-gel-le.

Sinä olet Jumala, joka menit alas helvettiin ja päästit

vangitut ir-ti kah-leis-ta, Sinä itse, o Vapah-

taja, saata lepoon sinun { palvelijai - si sie - - - lut. }
 palvelija-si sie - - lu. }

Nyt, aina ja ijankaikkises-ti. A - men. O ainoa,

puhdas, viaton Neitsyt, joka olet siemenettömästi

Jumalan syn - nyt - tä - nyt, rukoile pelastusta

{
nukkuneit - ten sie - - - luil - - le!
nukku-neen sie - - lul - le!}

Ektenia:

Her - ra, ar-mahda! Herra, armahda! Her-ra,

ar - mah - da! An - na, Her - ra!

Her - - - ra, ar - mah - da! A - men.

Diakoni:
Se on viisautta!

Me ylistämme Sinua, joka olet kerubimeja kun -

nioitettavampi ja serafimeja verrattomasti ja-lom-pi,

Si-nua, puhdas Neitsyt, Sanan Synnyttäjä, Sinua,

totinen Juma - lan - syn - nyt - tä - jä!

Pappi:
Kunnia olkoon ...

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hen-

gelle nyt, aina ja ijankaikkises-ti. A - men.

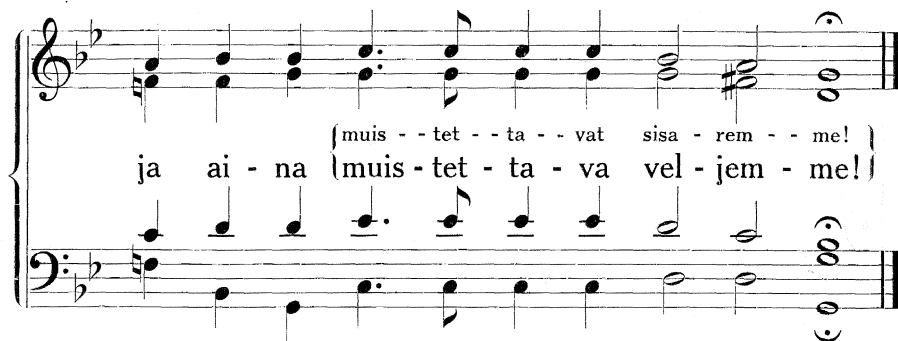
Herra, armahda! Herra, armahda! Her-ra, armahda!

Siu - - naa!

Pappi lausuu loppusiu-nauksen. Sitten: Ollos ijäti muistettu ...

{ Ol - kaa }
{ Ol - los } i - jä - ti

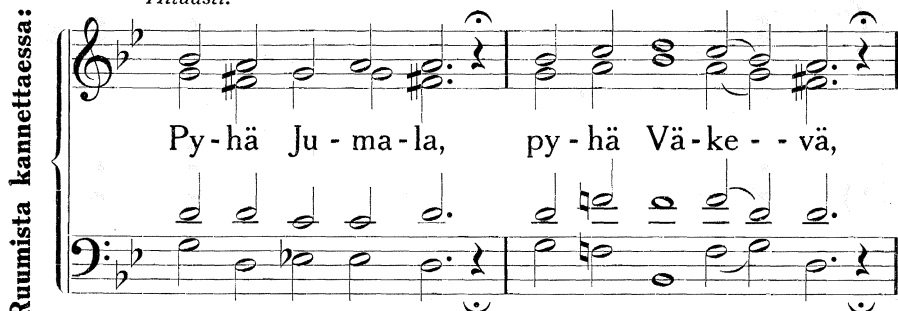
{ muis - - te - - tut te, kut - - su - - tut }
{ muis - tet - tu si - nä, au-tuu-teen kut - - sut - tu }

ja ai - na (muis - - tet - - ta - - vat sisa - rem - - me!)
(muis - tet - ta - va vel - jem - me!)

Hitaasti.

Ruumista kannettaessa:

Py - hä Ju - ma - la, py - hä Vä - ke - - vä,

py - hä Kuo - le - ma - ton, ar - mah - da mei - - tä!

Varsinainen ruumiin siunaus.

Pappi lausuu alku - siunauksen.

A - men. Autuaat ovat ne, jotka ovat elämän

tiellään viattomat ja vaelta - vat Her - - - - ran

lais - - - - sa. Saa - - - - ta, Her - - ra,

le - - - - - poon pal - - - - - ve - li - ja - si,

pal - - - - - ve - li - ja - si sie - - - lu!

Autuaat ovat, jotka hänen asetuksiansa pitävät ja

kaikesta sy - dä-mes-tä Hän-tä et - si - vät.

Saata

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hen -

gelle nyt, aina ja ijankaikki-ses-ti. A - - - - men.

Saata Ektenia.

Käännä puoleeni ja ole minulle armollinen, niinkuin

Sinä aina teet niille, jot-ka ni - me - ä - - si

ra - - - - kas - ta - - vat.

Muis - - - ta, Her - - - - - - - - - ra,

si - nun pal - ve - - li - ja - - si, si - nun

pal - ve - - li - - ja - - si sie - - lu - - a!

Vah-vis - ta käymiseni sanassasi, äläkä anna minkään

jumalattomuuden mi - nu - a val - - - li - ta.

**Muista ... Kunnia ...
nyt ... Muista ...**

Ektenia:

Her-ra, ar - - - mah-da! Her-ra, armahda!

Herra, armahda! Herra, ar - mah-da! An - na,

Her-ra! Her - ra, ar-mah-da! A-men.

Anna sieluni elää, että se Sinu-a kiit - täi - si,

ja tuomiosi auttakoon mi-nu-a! Minä olen

eksynyt, niinkuin kadonnut lam-mas; etsi palve-

lijaasi, sillä en minä ole käskyjäsi un-hot-ta-nut.

Kiitetty olet Sin-ä, Her-ra, opeta minua käs-

kyjäsi tun - temaan! Pyhien joukko löysi elämän

lähteen ja paratii-sin o - ven; oi, jos minäkin

löytäisin synninparannuksen kaut-ta sen tien!

Mi - nä olen kadon-nut lam-mas; kutsu minua

luoksesi, o Vapahtaja, ja pelasta mi - nu - a!

Kiitetty olet...

O py-hät mar - tyy - rit, — te, jotka olette

Jumalan Karitsas-ta saar-nan-neet ja olette

itsekin niinkuin lam-paat teu - ras - te - tut,

te, jotka olette muuttaneet kulumattomaan, ikuiseen

e - - lä - mään, rukoilkaa hartaasti Kris-tus -

Ka - rit - saa, että Hän armostansa meitä

syntiveloistamme vapaiksi pääs - tai - si.

Kiitetty olet . . .

Te, jot - ka olette vaeltaneet ahdasta vai - van

tie - tä, kaikki, jotka olette elämänkuormaksenne

ottaneet ris - tin ja olette Minua uskolla

seu - ran - neet, tulkaa nyt, ottakaa vastaan se

voitto - pal - kin - to, jon - ka Mi - nä o - len

teil - le val - mis - ta - nut, ja taivaalliset voittoseppeleet!

Kiitetty olet . . .

Minä olen sanomattoman kunnia - si ku - va,

vaikka kannankin synnintekojeni haa - vo - ja;

ole, o Herra, laupias luodulle-si ja puh-

dista minut armollasi Anna minulle

haluttu isänmaa ja tee minut taas paratiisiin

a - suk - kaak-si!

Kiitetty olet...

Sinä, joka mui-

noin olet minun olemattomuudes-ta luo - nut

ja olet jumalallisella kuvallasi kun-ni - oit - ta - nut,

mutta käskyn rikkomisen tähden olet minut palautta-

nut maahan, josta minä myös otettukin o - lin,

kohota minua, että minä jälleen muuttaisin sinun muo-

tosi jäl-keen en - ti - seen kau - ne - u - teen.

Kiitetty olet ...

An - na, o Jumala, lepo { pal - - ve - li - joil - le - si }
 { pal - ve - li - jal - le - si }

ja saata { hei - dät } { hä - net } pa - ra - tii - siin, jossa pyhän

joukot ja van-hurs-kaat lois-tavat niin-kuin

täh-det; saa-ta, o Herra, lepoon { nuk-ku - neet }
{ nukku - nut }

pal - ve - li - ja - si, lu-kuun ottamatta { heidän }
{ hänen }

syn - te - jän - sä. Kunnia olkoon Isälle ja

Pojalle ja Pyhälle Hen-gel - le! Veisatkaamme

hurskaasti y - lis - tys - tä yhden Jumaluuden

kolminaiselle Valkeudelle ja huu - ta - kaam - me:

pyhä olet Sinä, ijankaikkinen I - sä ynnä ijan-

kaikkinen Poi-ka ja jumalalli-nen Hen-ki!

Valista meitä, jotka uskolla Sinua pal-ve-lem-me,

ja ikuisesta tulesta mei-tä tem-paa pois!

Nyt, aina ja ijankaikkises - ti. A - men.

I - loit - se, o Kun - ni - oi - tet - ta - va,

joka olet synnyttänyt lihassa Jumalan kaikil - le

ritardando.

pe - las - tuk - sek - si. Sinun kauttasi on ihmis -

suku saavuttanut au - tuu - den. Salli myös mei -

dänkin Sinun kauttasi löy-tää pa - ra - tii - si,

o puhdas, siunattu Juma-lan-syn-nyt - tä - jä!

Halleluja, halleluja, hal-le - lu - ja! Kunnia ol-

3nnella kerralla.

koon Sinulle, Ju - ma - la! Hal-leluja, halleluja,

hal - - le - lu - ja! Kun - ni - a ol - koon

Si - nul - le, Ju - ma - la!

Ektenia.
Troparit:

5 säv.

Saa - ta, o Vapahtajamme, sinun palvelijasi lepoon

vanhurskas-ten jouk-koon ja ota {heidät} {hänet} asumaan

ritardanto.

sinun ma - joi - hi - si, niin kuin sii - tä on

kir - jo - i - tet - tu. Hy - vyy - te - si täh - den ä - lä

rit.

ota lukuun ^{ heidän } { hänen } e - reh - dyk - si - än - sä,

joi - hinka ^{ he ovat } { hän on } vapaalla tahdolla tai tah - to -

mat - tan - sa, tie - tä - en tai tie - tä - mät - tän - sä

{jou - tu - neet, }
{jou - tu - nut, } o ih - mi - si - ä ra - kas - ta - va!

Kun-nia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle

nyt aina ja i - jan - kaik - ki - ses - ti. A - men.

O Kris-tus Jumala, joka olet Neitseestä maailmalle

syn - ty - nyt, ja olet hänen kauttansa meidät

valkeuden pojik-si teh - nyt, ar - - - mah - da

mei - - - - - tä!

**Jos edelliset troparit
luetaan, niin viimeiset
sanat niissä veisataan
seuraavalla tavalla:**

Tietäen tai tietämättä ^{joutu - neet } {joutunut,} o ih - - - mi-si-ä

ra - - - kas - ta - va! Ja olet hänen kauttansa

meidät valkeuden pojiksi teh - nyt, ar - - - - -

mah - da mei - - - - - tä!

Kanooni.

1nen veisu.

Is - ra - el, kul - ki - en sy - vyy - des - sä niin

kuin kuivaa maa-ta myö-ten ja nähden takaa aja-jan

fa - ra - - on huk-ku-van me-reen, huu-si:

vei - sat-kaam-me Ju - ma - lal - le voit - - to -

veii - - - - su! Saa-ta, Herra, lepoon (nukku-

neit - ten pal - ve - - li - jai - si sie - lut! }
 ku - neen pal - ve - li - ja - si sie - lu! } Kun - nia

olkoon Isälle ja Pojalle ja Py-häl-le Hen-gel-le!

Nyt, aina ja i - jan-kaik-ki - ses - ti. A - men.

3:mas veisu.

Ei ken - kään o - le niin py - - hä,

ritardando.

kuin Si - nä, Her - ra, mi - nun Ju - ma - la - ni,

jo - ka o - let y - len - tä - nyt si - nun us - ko - vais -

te - si sar - ven, o Hy - vä, ja vah - vis - ta - nut

mei-dät si-nun tun-nus-ta - mi-se-si kal-li-ol-le.

Ektenia.
4:jä's veisu.

Kris - tus on mi - nun voi - ma - ni,

Ju - ma - la - ni ja Her - ra - ni; näin vei - saa

ko - val - la ää - nel - lä puh - taasta sydäme'stä

ja hartaas - ti py - hä seu - ra - kun - ta,

viet - tä - en Her - ras - sa juh - - - - - laa.

5:des veisu.

Mi - nä ru - koi - len Si - nu - a, o Hy - - - vä,

hei - jas - ta jumalallisesta kirkkaudesta - si rak - ka - us

Sinun tykösi aamusta var-hain rien-tä-vi-en

sy-dä-miin, et-tä me, o Jumalan Sana, tunti-

sim-me Si-nu-a, to-tis-ta Ju-ma-laa,

jo-ka mei-tä syn-nin pimeydes-tä u-los-kut--sut.

6:des veisu.

Nä - des - sä - ni e - lä - män me - - ren

lai - - neh - ti - van kiu - sa - uk - si - en myrs-kys-sä,

mi - nä kii - ruh-dan tyneen satamaasi ja huu-dan

Si - nul - - le: y - len ar - mol - li - nen Her - - ra,

joh-da-ta mi-nun e-lä-mä-ni pois tur-mi-os-ta!

Adagio.

Ektenia.
Kontakki:

Saa-ta, o Kris-tus,

py-hi-en jouk-ko-hon le-poon

si-nun { pal-ve-li-jai-si sie-lut, }
 { pal-ve-li-ja-si sie-lu, }

mis-sä ei o-le ki-pu-a ei - - - kä su - ru - a

ei - kä huo - - ka - uk - si - a, vaan

lop - pu - ma - ton e - lä - mä.

likkossi:

Si - nä it - se, joka olet tehnyt ja luonut ihmisen,

olet aino-a kuo - le - ma-ton, mutta me, kuolevaiset,

olemme maas-ta luo - - - dut ja siihen samaan

maahan me taas jäl - leen me-nem-me, sillä niin olet

Sinä, minun Luoja - ni, käs-ke-nyt, kun olet sano-

nut mi-nul-le: sil-lä maa sinä olet ja maahan

olet jäl-leen me-ne-vä; ja sinne me kaik-ki

ih-mi-set me-nem-me, teh-den hauta-

itkumme veisuksi: Hal-le-lu-ja!

Loppusanat saa veisata myös näin:

ri - tar - dan - do.

ja sinne me kaik-ki ih - mi-set me-nem - me,

Adagio.

f teh-den hau - ta - - - it - kum-me vei - suk - si:

Hal-le-lu-ja, hal-le-lu-ja, hal - - - le - lu - - ja!

7:mäs veisu:

Hurskaille nuorukaisille enkeli virvoit-ti kas-teel-la

tu - li - sen päät - sin, mutta kaldealaisia polt - ta - va

Ju - ma - lan tah - to pa - koitti hir - mu - hal - ti - a - ta

huu - ta - - maan: kii - tet - ty o - let Si - nä,

mei - dän i - säim - - - me Ju - ma - la!

8sas veisu.

Sinä tullen liekistä avasit jumalalli-sil - le kas-te-

läh - teet, ja vanhurskaan uhrin vedel - lä sy -

ty - - tit, sil - lä Sinä, o Kristus, teet aina, niin-

kuin Si-nä tah-dot. Si - nu - a me suu-res - ti

i - - jät kai - - - ket y - lis - täm - me!

Me kiitämme Herraa, I-sää, Poikaa ja Pyhää Henke-ä!

9:säs veisu.

Ih-mis-ten on mahdo-ton Ju-ma-laa näh - dä;

ei - vät enkelein joukotkaan uskal - la Hän - tä

kat - sel - - la; mut - ta Sinun kauttasi, o

Puh-ta-hin, Hän il-mestyi ihmisille lihak-si tul-lee-na

Sa - na - na. Kun-ni-oi - ta-en yhdessä taivaallisten

sotajoukkojen kans-sa Hän - - tä, me Si-nu - a

au - tu - aak - si y - lis - täm - me!

Ektenia.

Mi - nä it - ken ja va - li - tan kuo - le - maa

a - ja - tel - les - sa - ni ja nähdessäni Jumalan

kuvak-si luo - dun kau - ne - u - tem-me hau - dois - sa

muo-dot - to - ma - na, kun-ni - at - to - ma - na,

nä - öt - tö - mä - nä ma - - - - kaa - - van.

O ih-met-tä! Mikä salaisuus on tä-mä meil-le

ta-pah-tu-nut? Kuinka olemme annetut tur-mi-on

val - taan? Kuinka olemme kuoleman kanssa yhteen

ritardando.

i - es-te-tyt? To-tisesti, niinkuin kir-joi-tet-tu-kin on,

on niin käs - ke - nyt Ju - ma - la, jo - ka

an - taa näin le - von pois-muut - ta - neel - le.

Prokiimeni:

Autuaallinen on se tie, jotas sinä vaellat tänään,

o sielu, sillä sinulle on val - mis - tet - tu le - po -

paik - - - - - ka.

Epistolän jälkeen:

Hal - le - lu - ja,

hal - le - lu - ja, hal - le - lu - - - - - ja!

Evankeliumin edellä:

Niin myös si - nun - kin hen - gel - le - - si!

The musical score consists of two staves, treble and bass clef, in a key signature of one flat (B-flat). The melody is simple, with notes corresponding to the lyrics. The lyrics are: "Niin myös si - nun - kin hen - gel - le - - si!".

Kunnia olkoon Sinul - le, Her - ra, kun - - ni - a

The musical score consists of two staves, treble and bass clef, in a key signature of one flat. The melody is simple, with notes corresponding to the lyrics. The lyrics are: "Kunnia olkoon Sinul - le, Her - ra, kun - - ni - a".

Si - nul - le! Her - ra, ar - mah - da!

Rukouksen edellä:

The musical score consists of two staves, treble and bass clef, in a key signature of one flat. The melody is simple, with notes corresponding to the lyrics. The lyrics are: "Si - nul - le! Her - ra, ar - mah - da!".

Stikiroja: Tulkaa, veljet, antakaamme, kiittäen Jumalaa, vii -

The musical score consists of two staves, treble and bass clef, in a key signature of one flat. The melody is simple, with notes corresponding to the lyrics. The lyrics are: "Tulkaa, veljet, antakaamme, kiittäen Jumalaa, vii -".

meinen tervehdys { kuol - leil - le } sillä { he ovat eronneet }
 { kuol-leel-le, } sillä { hän on eronnut }

omaisistaan ja { kiiruhta-vat } hautaan; { eivät } ei e-nää huolehdi
 { kiiruhtaa }

turhista asioista { eivät } eikä } vaivojen rasitta-mas - ta ruu -

miistaan. Missä ovat nyt sukulaiset ja ys - tä-vät?

Nyt e - ro - am - me toi - sis - tam - me. Rukoilkaamme,

että Herra (heidät) le - poon saat - - tai - si.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojal - le ja Py - - häl - -

le Hen - gel - le! Nähdessänne minu - a

ää - ne - tön - nä ja hengetönnä edessäanne ma - kaava - na,

itkekää minua, veljet ja ys - tä - vät, su - ku - lai - set

ja tut - ta - vat, sillä eilen vielä puhuin kans - san - ne,

mutta äkisti tapasi minut kuoleman pelottava

het - - - ki. Mut-ta tulkaa kaikki, jotka minua

ra - kas - tat - te, jättäkää minulle viimeinen ter - veh - dys,

sillä en ole enää vaeltava teidän kans - san - ne

enkä ole puhutteleva enää tei - tä, vaan minä menen

täältä puolueettoman Tuomarin e - - teen, jossa

palvelija sekä isäntä yhdessä sei - so - vat, kunin-gas

se - kä so - ta - mies, rikas sekä köyhä samas - sa

ar - vos - sa, sillä jokainen saa omien töitten - sä

mu - - kaan jo - ko kun-ni - an tai hä - pe - än,

mutta minä pyydän kaikkia ja hartaasti a - - non:

lakkaamatta rukoilkaa edestäni Kristusta Jumalaa,

etten minä tulisi syntieni tähden sysätyksi vaivan

paik - - kaan, vaan että Hän ottaisi minut sinne,

jossa on elämän val - ke - us. Nyt, ai - na ja

i - jan-kaik - ki - ses - ti. A - - - - - men.

Sinun synnyttäjäsi esirukouksien tähden, o Kris-tus,

sekä sinun edelläkävijäsi, apostolein, profeettain, esi-

paimenten, pyhittäjän ja van-hurs - kas-ten sekä

kaikkien pyhien ihmisten erirukouksien täh - - den,

saata lepoon { nukku-neet } pal - ve - li - ja - si!

Seuraa Iitania; katso
sivulla 3.

II. Lapsen hautaus.

A - men. Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja,

hal - - - - - le - lu - ja! O ai - no - a

Luo - ja, joka viisautesi syvyydellä kaikki ihmisrak -

kauden mukaan toi - mi - tat ja an - nat kai - kil - le

sen, mi - tä he tar - vit - se - vat; — Si - nä, o Her - ra,

saa - ta le - poon { pal - ve - li - jai - si sie - lut, }
 { pal - ve - li - ja - si sie - lu, }

sil - lä Si - nuun { he ovat } { pan - neet }
 { hän on } toi - von - sa { pan - nut } —

mei - dän Luojaamme, Te - ki - jään - me ja Ju - malaamme.

Kun - ni - a ol - koon I - sälle ja Pojalle ja Pyhäl - le

Hen - gel - le nyt, ai - na ja i - jan - kaik - ki - ses - ti.

A - men. Si - nä o - let meil - le muu - ri ja

suo - jus - sa - ta - ma se - kä o - tol - li - nen e - si -

rukoilija Jumalan edessä, jonka synnyttänyt olet,

o puh-das. Neit-syt, Jumalansynnyttäjä, uskovais-

ten pe-las-tus!

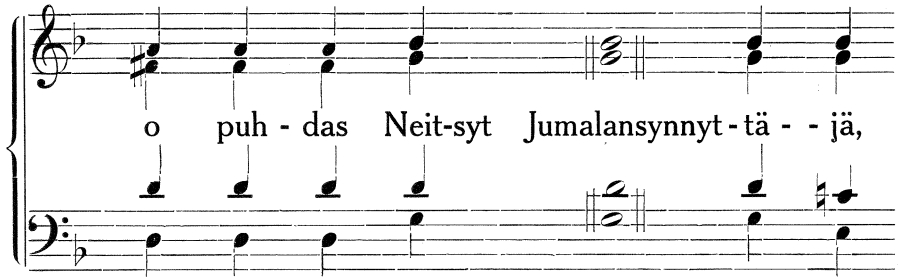
Jos edelliset troparit
luetaan, niin viimeiset
sanat niissä veisataan
näin:

sil-lä Si-nuun

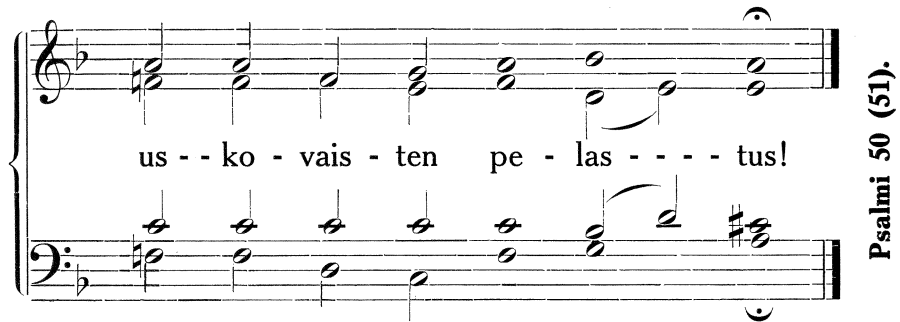
{ he ovat } { panneet, }
{ hän on } toivonsa { pannut, } meidän Luojaamme, Teki-

jääm-me ja Ju - - - - - ma - laam - - me.

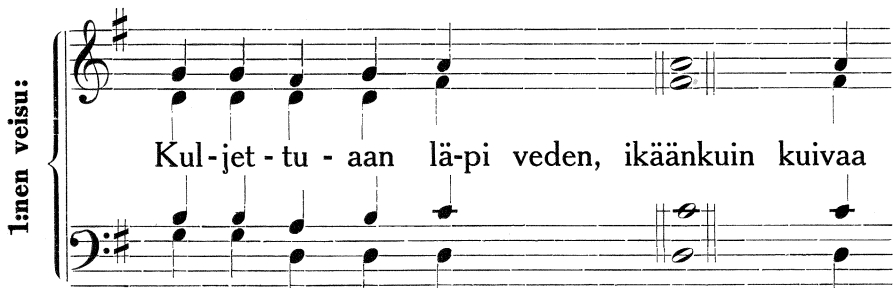
o puh - das Neit-syt Jumalansynnyt - tä - - jä,

us - - ko - vais - ten pe - las - - - - tus!

Psalmi 50 (51).

Kanooni.

1:nen veisu:

Kul-jet - tu - aan lä-pi veden, ikäänkuin kuivaa

maa - - ta myö - - ten, ja pa-ettuaan siten

pois E - gyp - tin vai-vas-ta, Is - - - - ra - el

huu - - - si: vei-satkaamme Lunastajallemme ja

Ju - ma - - lal - lem - me! Saa-ta, Her - ra,

le-poon lap-su-kai-nen! Kunnia olkoon Isälle

ja Pojal-le ja Py-häl-le Hen-gel-le

nyt, ai-na ja i-jan-kaik-ki-ses-ti. A-men.

3mas veisu:

Tai-vaan a-va-ruu-den Luo- - - - ja

ja Seu - ra - kun - nan Ra - ken - ta - ja,

vah-vis - ta mi - nu - a rak - ka - u - des - sa - si, —

Si-nä kaikkien hartaitten halu - jen huip - pu,

us - ko - vais - ten tu - ki, o ai - no - a,

ih - - mi - - si - - ä ra - kas - ta - - va!

Ektenia.

4jäs veisu:

Mi - nä kuu - lin, o Her - - - - ra,

huoneenhallituksesi sa - lai - suu - den, o - tin vaa - rin

töis - tä - si ja y - lis - tin Ju - ma - luut - ta - si.

5:des veisu:

Mik - si mi - nut kas - voi - si e - - des - tä

hyl - jä - sit, o las - keu - tu - ma - ton Val - ke - us?

ja min - kä - täh - den peitti minun, viheliäi - sen,

vie - ras pi - - me - - y - den val - - - ta?

Mut-ta minä rukoilin Sinua: pala-u - ta mi - nut

sii - tä pois ja si-nun käskyjesi valkeuteen

mi-nun pol - ku - ni oh - - - - jaa!

6:des veisu:

Mi - nä vuo-da-tan ru-ko-uk-se-ni Her - ral - le

ja Hä-nel-le myös mur-hee-ni il-moi-tan,

sil-lä sieluni on tullut täyteen kaik-ke-a pa-huut-ta,

ja hen-ke-ni on lä-hes-ty-nyt tuo-ne-laa:

mi-nä ru-koi-len kuin Joo--na: joh-da-ta

mi-nu-a, o Ju-ma-la, pois tur-mi-os-ta!

Ektenia.

Saata, o Kristus... Siv. 42.
Sinä itse... Siv. 43.

7:mäs veisu:

Heb-re-a-lai-set nuo-ru-kai-set

roh-ke-as-ti tal-la-si-vat pä-t-sis-sä lie--kin

ja tekivät tulen kasteen viile-äk-si, huu-ta-en:

kii - tet - ty o - - let Si - - nä, Her - ra

Ju - ma - la, i - - jan - kaik - ki - ses - ti!

8:sas veisu:

Kal - de - a - lais - ten hir - mu - hal - ti - a

seit - - senkertaisesti kuumensi vi - han vim - mas - sa

hurs-kail - le nuo - ru - kai - sil - le pät - - sin,

mutta kun hän näki heidät pelastettuina korkeam-

mal - la voi - mal - la, niin hän huu-si heil - le:

nuo - - - ru - kai - set kiit - tä - kää Luo-jaa ja

Lu-nas-ta-jaam-me; pa - - - pit vei-sat-kaa;

ihmiset ylistäkää Hän-tä kaikki-na ai-koi-na.

Me kiitämme . . . Siv. 49.

9:säs veisu:

Tai - - - - vas ih - - met - te - - li, ja maan

ää - ret hām-mās - tyi - vät sii - - tä, et - tä

Ju - ma - la il - mes - tyi ih - mi - sil - le ruu - miis - sa

ja että sinun kohtusi tu - li tai - vas - ta a - va -

ram - mak - si. Sen - täh - den Si - nu - a, o

Ju - ma - lan - syn - nyt - tä - jä, en - ke - lein ja

ih - mis - ten jou - kot y - lis - tä - vät.

Stiikkiira.

Voi, mi - nun lap - se - ni! Kuka ei murehtien

itkisi sinun poislähtöäsi tästä e - lä - mäs - tä?

Lapsukaisena sinä, ikäänkuin joku lintunen, lensit nyt

kiireesti en - nen ai - ko - ja pois äitisi sylistä

ja pakenit kaikkien Luojan ty - kö. Voi, lap - se - ni!

Ku - ka ei itkisi nähdessään surkastuneina ne kirk -

kaat kas - vo - si, jot - ka äs - ken hoh -

ti - vat kuin vieh - ke - ä ruu - - - su?

Seuraa litaania. Siv. 3—6.

III. Pannykiida.

Suuressa ekteniassa:

1 2
Her-ra, ar - mah-da! Her-ra, ar-mah-da!

3
Her - rä, ar - mah - da! Si - nun hal - tuus,

Her - ra! A - men.

Halleluja! . . .
O, ainoa Luoja
Sinä olet meille
Siv. 64—67.

Kiitetty olet Sinä,
Herra . . . Siv. 16—30.

Ektenia.

Saata, o Vapahtajam-
me Siv. 30—33.

Kanoonissa:

Saata, Herra, lepoon { nukkuneitten palvelijai - - si
nukkuneen palvelija - si

sie - lut!
sie - lu! Saata, Herra, lepoon lap - sukai - nen!

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hen-

gel - le nyt, aina ja ijankaikkises - ti. A - men.

3mas veisu:

Taivaan avaruuden Luoja ja Seurakunnan Ra-ken-

ta - ja, vah - vis - ta mi - nu - a rak-

ka - u - des - sa - si, — Sinä kaikkien hartaitten

halujen huippu, uskovais - ten tu - - - ki,

o ai - no - a ih - mi - si - ä ra - kas - ta - va!

Ektenia.
6:des veisu:

Minä vuodatan rukoukseni Her - ral - le

ja Hänelle myös murheeni il - moi - tan, sil - lä

rit. *a tempo*

sie - lu - ni on tullut täyteen kaikkea pa - huut - ta

ja hen - keni on lähesty - nyt tuo - ne - laa;

minä rukoilen kuin Joonas: johdata minu-a, o

Ju - ma - la, pois tur - mi - os - ta!

Ektenia.

Saata, o Kristus . . .

Siv. 42.

Sinä itse . . . Siv. 43.

Me kittämme Herraa, Isää, Poikaa ja Pyhää Henke-ä,

nyt, aina ja ijankaikkisesti. A-men. Henget ja

hurskasten sielut kiittävät Sinu - a, Her - - ra.

9:säs veisu:

Taivas ihmetteli ja maan ääret hämmästyivät sii-tä,

että Jumala ilmestyi ihmisil - le ruu-miis - sa

ja että sinun kohtusi tuli tai-vas-ta a-va-rammaksi;

sentähden Sinua, o Juma-lan-syn - nyt - tä - jä,

enkelein ja ihmisten jou-kot y - lis - tä - vät.

IV. Papin hautaus.

A. F. Ljvov.

Mi - nä nos - - - - - tan sil - - mä - ni

tai - - vaa-seen Si - nun ty - kö - si, o Sa - na;

o - le lau - pi - as mi - nul - le, et - tä mi - nä e - läi -

sin Si - nul - le! Ar - - - - - mah - da,

o Sa - na, mei - tä kel - vot - to - mi -

a, ja tee mei - dät kel - - - -

vol - - li - sik - si as - - - ti - oik - se - si!

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle

nyt, aina ja ijankaikkisesti. Amen. Se

on Py-hän Hen - gen kaik - ki pe-las-

ta - - vai - - nen vai - - - ku - - - - tus,

et - - tä jos Hän jo-hon-kin, kat-so - en hä-nen

an-si-oi - hin - sa, hen - gäh - tää, niin Hän koh-ta

ot-taa hä-net pois maan pääl-lä o-le-vain jou-kos-ta,

sii-vit-tää hä-net ja an-taa hä-nel-le kas - vun

se - kä saat-taa hä-net kor - - ke - u - teen.

Jol - lei Her-ra o - li - si kans - - - sam-me,

niin ei ku-kaan meis - - - - - tä voi - - si

kes - - - - - tää vi - hol - li - sen hyök-kä-

yk - si - ä vas - taan; ja voit - - ta-jat taas

tääl - tä y - - - lös o - - te - - taan. Äl-köön

sie - lu - ni jou - tu - ko, i - kään kuin jo - ku

pik - ku - nen lin - tu, hei - dän hampait - ten - sa

saa - liik - si. Voi, kuin - ka mi - nä, ol - - len

näin syn - nin hi - moo - ja, voin

vi - hol - li - sis - ta va - paak - si pääs - - tä?

Kunnia olkoon . . .

Py - hän Hen - gen vai - ku - tuk - ses - ta tu - lee

kaik - - - kiin he - - - - - rä - tys, hy - - vä

tah - to, ym - - mär - rys, rau - - - - - ha ja

siu - - - - - na - us, sil - lä Hän te - kee

yh - tä pal - jon kuin I - sä ja Sa - - - na.

Ne, jot - ka Her - raan tur - vaa - - - - vat,

o - vat vi - hol - li - sel - le pel - - jät - tä - vät

ja kai - kil - le ih - me - tel - tä - vät, sil - lä

hei - dän kat - seen - sa on kor - ke - u - teen luo - - tu.

O Va - - - - pah - - - - ta - - ja!

Van-hurs-kas-ten ar-pa-o - sa, pi - - - - - tä -

en Si - nu - a aut - - - - - ta - ja - naan,

ei o - jen - na kä - si - ään vää - ryy - teen.

Kunnia olkoon

Py-hän Hen - - gen voi - - - - ma on kaik - -

ki - - en pääl - - - lä: Hän - tä ku - mar -

ta - vat yl - häi - set so - ta - jou - - kot

se - - kä kaik - - - - ki al - - - - hai - set,

joil - - - la hen - - - - - - - - ki on.

Kanooni.

I:nen veisu:

Hä-net, jo - ka mui - - - - - noin peit - ti

me-ren lai-nee-seen ta - kaa - a - ja - jan hir - mu -

hal - ti - - an, kät - ki - vät nyt pe - las - tet - tu - jen

lap - - set maan al - - - - - le; mut - ta

me niit - - ten neit - seit - ten ta - - voin

vei - saam-me Her - ral - le, sil - - lä Hän

on suu - res - - ti y - - lis - tet - - ty.

3:mas veisu:

Ei ken - - - kään o - le niin py - hä, kuin Si - nä

Her-ra, mi-nun Ju-ma-la-ni, jo-ka o-let

y-len-tä-nyt si-nun us-ko-vais-te-si sar-ven,

o Hy-vä, ja vah-vis-ta-nut mei-dät

si-nun tun-nus-ta-mi-se-si kal-li-ol-le.

4:jä's veisu:

Ha - ba - kuk, näh-den e - del - tä - päin si - nun

ju - ma - lal - li - sen a - len - tu - mi - se - si ris - tin

pääl - - lä, häm - mäs - tyk - sel - lä huu - - - si:

Si - nä, o Hy - vä, ku - kis - tit mah - ta - vain

voi-man, ja ol-len kaik-ki - voi-mal-li - nen, tu - let

niit-ten ty - kö, jot-ka hel-ve - tis - sä o - - - vat.

5ides veisu:

O Kris - - - - tus, Je - sa - ja näh - ty - ään

meil - le ar - mol - li - ses - ti ta - pah - tu - neen

ju - - - ma - - lal - - li - sen il - mes - tyk - se - si

pi - men - ty - mät - tö - män val - ke - u - den, yön

pi - me - y - des - tä val - vo - en huu - - - - si:

kuol - - - - leet he - rää - vät ja ne, jot - ka

hau - dois - sa o - vat, nou - se - vat y - lös, ja

kaik - ki maan a - suk - kaat i - loit - se - vat.

6:des veisu:

Syn - ti - en poh - ja - ton sy - vyys mi - nu - a

ym - pä - röi; ja mi - nä, voi - mat - ta e - - nää

kär-si-ä niit-ten aal-to-ja, huu-dan Si-nul-le,

niin kuin Joo-na huu-si Her-ral-le: joh - -

da-ta mi-nu-a pois tur - - - mi-os-ta!

7:mäs veisu:

O sa-no-ma-ton-ta ih - - - met-tä!

Hän, jo - ka pät - sin lie - kis - tä pe - las - ti

hurs - kaat nuo - ru - kai - set, pannaan hen - ge - tön - nä

kuol - lee - na hau - taan, ja se on pe - - las -

tuk - sek - si meil - - le, jot - - - - ka

vei - - - saam-me: siu - - nat - tu o - let

si - nä, Lu - nas - - ta - - ja Ju - ma - la!

8:sas veisu:

Häm - - - mäs - ty va - pis - ten tai - - vas,

ja liik - - - ku - kaa maan pe - rus - tuk - set,

sil - lä kat - - so, se, jo - ka kor - keim - mis - sa

a - - suu, lu - e - taan yh - teen kuol - leit - ten

kans - sa ja vä - häi - seen hau - taan ma - joi - te - taan;

kiit - - tä - kää Hän - tä nuo - ru - kai - set, vei - -

sat-kaa hä-nel-le pa - - - pit, y-lis-tä-kää

Hän-tä ih-mi-set kaik - - ki-na ai-koi-na!

9:säs veisu:

Ä - - lä it-ke mi-nu-a Äi-ti-ni,

nä-h - - den hau-das-sa Poi - - - - - ka-si

jon - kas o - let kohdus - sa - si sie - me - net - tö - mäs - ti

kan - ta - nut, sil - lä Mi - nä nou - sen y - lös

ja tu - len kun - ni - aa - ni ja, ol - len Ju - ma - la,

lak - kaa - mat - ta y - len - nän kun - ni - as - sa nii - tä,

jot - - - ka si - - nu - a us - - - kol - la

ja rak - - ka - u - del - la y - - - lis - tä - vät.

Ruumista kantaessa
veisataan kanooni:

1:nen veisu.

Aut - - - ta - ja ja suo - je - li -

ja on mi - nul - le pe - las - tuk - sek - se - ni tul -

lut; Hän on mi-nun Ju-ma-la-ni, ja mi-nä

kun-ni-oi-tan Hän-tä; mi-nun I-sä-ni Ju-ma-

la, mi-nä y-lis-tän Hän - - - tä, sil-lä

Hän on ja-los-ti kun-ni-an saa-nut.

2:nen veisu:

Kuu - le, tai - vas, mi - nä ru-peen pu - hu -

maan, ja mi-nä vei-saan y-lis-tys - tä Kris-tuk-sel -

le, jo - ka tu - li li - hak - si Neit-sees-tä ja

il-mes-tyi meil-le. Kat - so - kaa, kat - so - kaa,

et - tä Mi - nä o - len se Ju - ma - la, jo -

ka o - len mui - noin yh - - del - lä oi - ke - al - la

kä - del - lä - ni ja voi - - - mal - la - ni

an - ta - nut sa - taa mi - nun kan - sal - le - ni

kor-ves-sa man-naa ja o-len kal-li-os-ta

sil-le ve-den vuo-dat-ta - - nut.

3:mas veisu:

Si-nun käs-ky-je-si lii-kah-tu-

mat-to-mal-le kal-li-ol-le vah-

vis - ta, o Kris - tus, mi - nun a - ja - tuk - se -

ni. Vah-vis - ta, o Her - - ra, si - nun

käs - ky - je - si kal - li - ol - - le mi - nun

hor - jah - tu - nut sy - dä - me - ni, sil - lä Si - nä

yk - sin o - let py - hä ja Her - ra.

4jäs veisu:

Pro - feet - ta kuul - tu - - aan si - nun

tu - le - mi - ses - ta - si, Her - - ra, pel - - jäs -

tyi, et - tä Si - nä tah - dot syn - ty - ä

Neit-sees - - tä ja il-mes-ty - ä ih - mi - -

sil-le, ja sa - - - noi: mi-nä kuu-lin sa - no-man

Si-nus-ta ja pel - - - jäs-tyin. Kun-ni - a

ol-koon, Her-ra, si-nun voi-mal-le - - si!

5ides veisu:

Mi - nä ru - koi - len: va - lai - se, o

ih - mi - si - ä ra - - kas - ta - va, si - tä, jo - ka

yös - tä al - ka - en val - voo si - nun e - des - sä - si,

ja oh - jaa myös mi - nu - a - kin si - nun käs - -

kyi - hi - si se - kä o - pe - ta mi - nu - a, o

Va - pah - ta - ja, si - nun tah - to - a - si täyt - tä - män.

6:des veisu:
Mi - nä huu - sin täy - des - tä sy - dä - mes - tä - ni

lau - pi - aan Ju - ma - lan ty - - kö, ja Hän

kuu - li mi - nu - a tuo - - ne - lan sy - vyy - des -

sä ja saat - toi mi - nun e - - lä - mä - ni

u - los tur - me - luk - ses - ta.

7:mäs veisuu:

Me o - lem - me syn - ti - ä ja vää - ryyt - tä

teh-neet, o-lem-me pa-hat ol-leet Si-nun e-des-sä-

si, em-me o-le mie-les - säm-me pi-tä-neet

em-me-kä o-le teh-neet si-tä, mi-tä Si-nä

o-let käs-ke-nyt meil-le; mut-ta ä-lä

mei-tä loppuun hyl-kää, o i-säin Ju-ma-la!

8sas veisu:

Sil-le, jo-ta tai-vas-ten so-ta-

jou-kot y-lis-tä-vät ja jon-ka e-des-sä

ke-ru-bi-mit ja se-ra-fi-mit pel-vos-ta *p*

va - pi - se - vat, vei - sat - kaa kaik - ki,

jois - sa hen - ki on, ja kaik - ki luo - dut se - kä

kiit - - tä - - kää ja suu - res - ti y - lis -

tä - kää i - jan - kaik - ki - ses - - ti!

9:säs veisu:

Se - lit - tä - mä - tön - tä on syn - - ty - mi -

nen sie - me - net - tö - mäs - tä si - ki - ä - mi - ses - tä.

Tur - mel - tu - ma - ton on mie - het - tö - män äi - din

ras - ka - us, sil - lä Ju - ma - lan syn - ty - mi - nen

te-kee uu-dek-si luon-non o-le-muk-sen;

sen-täh-den me, kaik-ki su-ku-kun-nat, Si-nu-a

Ju-ma-lan mor-si-a-me-na ja äi-ti-

nä oi-ke-a-us-koi-ses-ti y-lis-täm-me.

Valikoituja sävellyksiä.

Gr. F. Ljovovskij.

p #

Saa - - - ta, o Va - pah-ta - jam - me,

f

si-nun pal - - ve - li - ja - si le - poon van-hurs-

p # *pp* #

kas-ten jouk - - - - koon ja o - ta hä-net

a - su - maan si - nun ma - joi - hi - si, niin

kuin sii - tä on kir - joi - tet - tu;

hy - vyy - te - si täh - den ä - lä o - ta lu - kuun

hä - nen e - reh - dyk - si - än - sä, joi - hin - ka hän on

va-paal-la tah-dol-la tai tah-to-mat-tan-sa,

tie - - - tä - en tai tie-tä - mät-tän-sä

jou - tu - nut, o ih - mi - si - ä

ra - kas - ta - - va! Kunnia olkoon Isälle ja

Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja ijan-kaik -

ki-ses-ti. A-men. O Kris - - - -

tus Ju - ma - la, jo - ka o - let Neit-sees-tä

maa-il - mal - le syn - - ty - nyt ja o - let

hä-nen kaut - tan - sa mei-dät val - ke - u - den

po - jik - si teh - nyt, ar - - - - mah - da.

mei - - - - tä, ar - mah - da mei - - - - tä!

G. Ljvovskij.

Si - nä It - se, jo - ka o - let teh - nyt ja

luo - nut ih - mi-sen, o - let ai - no - a

kuo - le - ma - ton, mut - ta me kuo - le - vai - set

o - lem - me maas - ta luo - dut ja sii - hen sa - maan

ritardando.

maa-han me taas jäl-leen me - nem - - me,

sil - lä niin o - let Si - nä, mi-nun Luo - ja - ni,

käs-ke-nyt, kun o - let sa - no-nut mi - nul - le:

sil - lä maa si - nä o - let ja maa - - han

o - let jäl - leen me - ne - vä; ja sin - ne me

kaik - ki ih - mi - set me - nem - me,

ritardando. *a tempo.*

teh - den hau - - - ta it - - kum - me

ve - suk - - si: Hal - le - lu - ja,

The first system of music consists of a vocal line and a piano accompaniment. The key signature is G minor (three flats). The vocal line begins with a half note 've', followed by a quarter note 'suk', and a dotted quarter note 'si:'. The piano accompaniment features a steady eighth-note bass line and chords in the right hand.

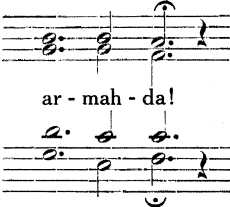

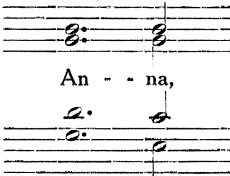
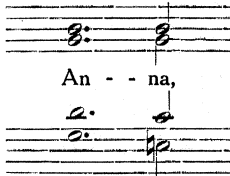
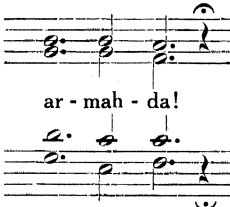
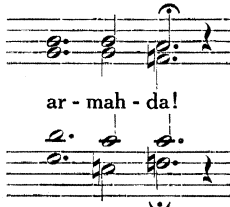

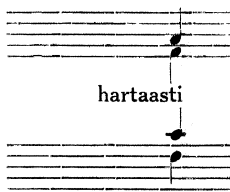

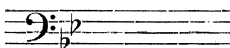
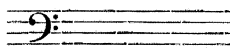
hal - - - le - - - lu - - - ja, hal - - - - -

The second system continues the vocal line with a dotted half note 'hal', followed by a dotted quarter note 'le', a dotted quarter note 'lu', and a dotted quarter note 'ja,'. The piano accompaniment includes a dynamic marking 'f' (forte) and continues with similar rhythmic patterns.

- - - le - - lu - - - - - ja!

The third system concludes the vocal line with a dotted half note 'le', a dotted quarter note 'lu', and a dotted quarter note 'ja!'. The piano accompaniment ends with a final chord and a double bar line.

Huomattuja tärkeimpiä painovirheitä

		Painettu:	Korjattava:
Sivu:	Rivi:		
15	2	ar - mah - da!	ar - mah - da!
			
15	2	An - - na,	An - - na,
			
15	3	ar - mah - da!	ar - mah - da!
			
61	2	hartaasti	hartaasti
			
86	2	Her - ral - le	Her - ral - le
90	2		

Sisällysluettelo:

	Siv.
I Maallikon haudaus. Litaania	3
Varsinainen ruumiin siunaus	10
II Lapsen haudaus	64
III Pannykiida	83
IV Papin haudaus	90
Valikoituja sävellyksiä	130
Huomattuja tärkeimpiä painovirheitä	139

